

Ik ben de verrijzenis en het leven : die in mij geloof
al is hij gestorven, zal leven. (Joann. XI. 25)

Zalige Gedachtenis

van Mijnheer

ALPHONS LELEU

echtgenoot van Mevrouw

IDALIE VAN DENDOOREN

geboren te Oprakel, den 15 November 1871 en
godvruchtig overleden te Ronse den 26 April 1948.
Voorzien van al de H. H. Rechten onzer Moeder de
H. Kerk.

Lid van het Armbestuur van Oprakel, van de
Confrerie van het H. Hart en andere genootschappen.

Kostbaar in s' Heerens oogen is de dood zijner uit-
verkorenen, Hij leefde zoovele jaren onder ons als een
treffend voorbeeld van kristen man... vol van geloof;
doordrongen van eene wel gepaste godsvrucht; zacht
en eenvoudig... hij was streng voor zichzelf en toe-
gevend voor anderen...; man van plicht en orde, werk-
zaam en gemoedelijk in zijnen omgang... als een
vreedzame geest is hij voorbij gegaan— De liefde die
hij zijn huisgezin toedroeg, sloot de liefde tot God niet
uit, Hun geluk was het zijne, hunne droefheid droeg
hij met geduld. (H. Greg. Naz.)

Daarom heeft de Heer hem de benauwdheden der
dood gespaard, om zoo onbevreesd den dood te na-
deren en van den Heer de kroon van een verdienstelijk
leven te mogen ontvangen.

Bemide echtgenoot en kinderen, ook gij bloed-
verwanten en vrienden, het uur van ons tijdelijk
scheiden is geslagen.— Ik bid voor u die over mijn
eengaan weent; God loone u en beware u in zijnen
vrede. Tot wederziens in t'eeuwig Vaderland.

H. Moeder van liefde, van droefheid en barmhar-
tigheid bid voor ons (100 d. afl.)

Mijn Jezus Barmhartigheid, (300 d. afl.)

R. I. P.

Nederbrakel Druk. Wwe. O. Surdiacourt

De Familiën LELEU, VAN DEN DOOREN en SIMOENS :

BEDANKEN voor de blijken van genegenheid
en gebeden.